

DE GRONDWET.

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden f 4.50.
Voor de overige steden des Rijks 5.50.

DONDERDAG 31 MEI.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van één tot zes regels. f 1.00.
Voor elken regel meer. 0.15.
Behalve d 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden
worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel
regt daaronder begrepen.

Wanneer wij meenen de *Nederlander* te moeten be-
spijden, zoo dikwerf dáár de hatelijke insinuatie wordt
verhaald, dat de Regering eigenlijk niet voornemens
is uit te voeren wat ze voordraagt: wij blijven met
veel overtuiging deelen in zijn gevoelen, zoo dik-
werf het aanwijst, dat de regerings-voorstellen tot af-
schaffing van belasting slechts de gevolgen zijn van
haar zwichten voor de kracht der oppositie; en niets,
behalve, is er dwazer te bedenken dan de poging, die
aangewend is en door de Regering, en door *vele*
leden der Kamer, om de overtuiging te vestigen,
dat, inderdaad, niets anders geschiedt dan hetgeen
voorspronkelijk in de plannen lag van de Regering.
De Regering wendt de poging aan, om den *schijn*
te behouden, dat ze nog eenigen zweem van *leidings-*
kracht en van *zelfstandigheid* bezit; de *vele leden*
hebben de poging beproefd, om, als ongevoelig om te
weeren op den weg, door henzedert December 1853
aangeslagen, toen zij elke belasting-afschaffing een
agraria noemden, als een *bejag* op volks-
gunst afschetsten, haar als eene *bespottling* der Natie
beschouwden. Het zijn die leden, die als de windvanen
van rigting veranderen, om de Regering in al hare
grillige wendingen te volgen. Wij beklagen beide over
de betoonde zwakheid van karakter, maar achten het
geheel evenwel verblijdend; want het zal ditmaal
strekken tot welzijn der Natie en het bewijst tevens de
onweerstaanbare kracht onzer beginselen, waardoor
zelfs de tegenstanders in onze rigting worden mede-
gevoerd.

De tegenwoordige Minister van Financien schijnt
overal zeer spoedig van beginsel te zijn veranderd;
want van al zijne ambtgenooten heeft niemand zoo
trouwdelijk als hij te kennen gegeven, dat eene doortas-
sende verandering in ons belastingwezen *niet* in zijne
plannen lag. Op 27 December 1854 gaf, in de Eerste
Kamer, de heer v. DAM v. ISSELT, den wensch te
kennen, dat de Regering *bij* den proefrid, dien zij
in het voorjaar zal wagen op het terrein van afschaf-
ting van belastingen, de voorzichtigheid niet uit het
oog zal verliezen. Ziethier zijne woorden:

Onder de regering van Koning Willem I reisden wij met
overschuiten en postwagens. Door aanhoudende zorg en door de
aanwending van velen kwamen wij eindelijk zoo ver, dat wij ver-
moerden werden met stoombooten en dat de wagens rolden langs
den ijzeren spoor. Daarmede waren dan ook de meeste menschen
tevreden. Maar wij hebben in ons midden mannen van zeer
hoogen vooruitgang en die wenschten nu niet alleen naar een
nagelschen *express train*, maar zij zochten ons te vervoeren
met het luchtschip van Poivin, dat binnen een etmaal ons
brengen kan naar de goudkusten van Australia of van Californie.
die zich, zoo als ik, tevreden stellen met het naar mijne
gevoelen van zied reeds snel genoeg vervoer langs ijzeren wegen,
geen lust hebben in zulk eene luchtreis, of die de lucht-
schippers niet volkomen vertrouwen in hunne bekwaamheid, zijn
menschen die bestempeld worden met den naam van voorstanders
in stilstand, of ook wel reactionnairen worden genaamd.
Zoolang, Mijne Heeren, dit Ministerie met bezadigheid
betreft op den ingeslagen weg, zal ik het gaarne vergezel-
den onverschillig omtrent den naam, die mij daarbij gegeven
wordt. Ik wil daarbij nog slechts één wensch uiten; het is deze:
deze Ministers, bij den proefrid, dien zij in het voorjaar
waggen op het terrein van afschaffing van belastingen, de
voorzichtigheid niet uit het oog zullen verliezen en dat zij zorgen
zullen, dat de wagen in het spoor blijft. Met deze weinige
woorden heb ik gemeend voor dit oogenblik te kunnen volstaan.

Wat antwoordde de Minister van Financien, de
heer VROLIK?

Allen der Regeringen moeten, naar ik geloof, uitmaken
dat de voor bedarmden vooruitgang, dan wel voor stilstand of
stagnatie. En bij deze gelegenheid geloof ik ook eene gerust-
stellende te mogen geven aan den geachten afgevaardigde uit
Frankrijk, die de Regering heeft aanbevolen om, zoo als
zich uitdrukt, bij den proefrid, die gedaan zal worden tot
afschaffing van belastingen, voorzigtig te werk te gaan en om
voorzigtig niet met zulk een snellen vooruitgang te werk te
gaan, dat de wagen der Regering gevaar zou loopen uit het
spoor te geraken. Ik geloof, dat de Regering volkomen over-
tuigd is dat zij geheel leeft in het gevoelen ook van andere

geachte sprekers, dat men moet zorgen geene bres te schieten
in onze belastingen. Het is mijn overtuiging — en die over-
tuiging is ook in den laatsten tijd zichtbaar geworden uit de
handelingen en verklaringen der Regering — dat op dezen weg
volkomen stilstand op dit oogenblik niet mogelijk is, maar ik
geloof, dat de groote kunst der Regering deze moet zijn om
voortgaande dit te doen met de noodige behoedzaamheid, opdat
de dierbaarste belangen van het Vaderland daar niet onder
lijden.

Op 27 December 1854 had dus de heer VROLIK de
overtuiging, dat men zorgen moest *in* onze belastingen
geene bres te schieten; dat men niet *kon* blijven
stilstaan, maar dat de Regering *voortgaande* dit doen
moest *met* de noodige behoedzaamheid, opdat de dier-
baarste belangen van het Vaderland daar niet onder
lijden.

Wij zijn benieuwd naar het betoog, vooral van den
heer VROLIK, dat de afschaffing van den accijns op
het gemaal, *niet* is eene bres, die in ons accijnsstelsel
geschoten wordt; dat het voorstel der Regering, in
haar stelsel en in dat van hare vrienden, *niet* is een
reis *met* het luchtschip van Poivin; maar eenvoudig
een bewijs, dat men *op* dit oogenblik *niet* volkomen
stil kan staan.

En dat betoog: het zal geleverd moeten worden, wil
de verklaring en van Regering en van *vele leden*
eenige kracht oefenen, dat niets is voorgesteld wat niet
lag in het plan, dat men reeds lang te voren had
afgebakend.

Ofschoon wij meer en meer gewoon geraken aan de
onpractische bestrijding, die de afschaffing van den rijks-
accijns op het gemaal van de zijde des heeren J. B.
ondervindt, zoo hebben wij ons toch verbaasd over de
halsstarrigheid, waarmede aan een eenmaal opgevat
denkbeeld wordt vastgehouden, niettegenstaande toch
bij herhaling is aangetoond de ongerijmdheid en onge-
grondheid van hetgeen de heer J. B. zoo menigmaal
apodictisch ter neder schreef. Immers, wij lazen weder
van diezelfde hand in de *Nieuwsbode* van 20 Mei-ll.:

*„Wij blijven van gevoelen, dat door de opheffing
van het gemaal meer aan een populair wensch en
aan een eenmaal ingeworteld vooroordeel wordt toege-
geven, dan de welstand van de burgerij bevordert
wordt.“*

In die zinsnede wordt ondersteld, dat de natie eischt
de afschaffing van den accijns zonder eenigen redelij-
ken grond en in den dwazen waan, dat zij er door
bevoordeeld zal worden.

Maar de schuld daarvan ligt aan *de oppositie*;
want *wat* eischt de oppositie? Hare leus is *goedkoop
brood en vleesch*: en dat wil zij verkrijgen door op-
heffing van accijns, *nota bene* van onzen accijns! Is
het wel mogelijk?

Ja, de heer J. B. bedriegt zich niet in het doel en
in het middel, en hij zal het ons niet ten kwade dui-
den, wanneer wij durven beweren, dat door het voeden
en versterken van zulk een *volkswaan*, waarvan *deze*
Regering *wederom*, gelijk vroeger door de eischen van
eene andere partij in een ander opzigt, de slavin is ge-
worden, voor de Natie althans *geene financiële nadeelen*,
maar, naar wij hopen te kunnen bewijzen, voordeelen
van allerlei aard, ja ook zedelijke zoowel als stoffelijke,
te verwachten zijn.

Wij zijn niet onbekend met *de* brood- en vleesch-
prijzen in naburige landen, ook waar geen accijns
bestaat. Wij weten ook, dat het gedurende eenigen
tijd *matigen* der broodprijzen, de stad Parijs reeds 35
millioen aan schuld heeft gekost en dat ze het niet
langer kan volhouden. Maar wij verbeelden ons ook
niet, dat de prijzen de natuurlijke *marktprijzen* van
eene zoo niets beteekenende wetgeving afhankelijk
zouden zijn; veelmin zouden wij ons durven verstouten
te beweren, dat men door een paar artikels, bij
de Staten-Generaal aangenomen en door den Koning
bekrachtigd, de *magt* der seizoenen wil in toom hou-

den. Integendeel: hoe ongeloovig wij ook in het oog
der anti-revolutionnaire partij, waarvan de heer J. B.
het staathuishoudkundig orgaan is, mogen schijnen, wij
weten toch en schromen niet te belijden, dat *loof* en
gras, regen en droogte, vruchtbare en onvruchtbare
jaren ons niet bij geval toekomen, maar onder Hooger
bestuur liggen.

Als een waardige *amanuensis* (wij durven het Hol-
landsche woord niet te bezigen) der anti-revolutionnaire
partij wordt dus weder op de oppositie, op de consti-
tutionele partij den blaam geworpen, alsof zij *het*
alvermogen der wet niet enkel op het gebied der staat-
kunde, maar ook ter beheersching der krachten van
de natuur zou willen aanwenden. Op deze en der-
gelijke practijken van onze bestrijders hebben wij geen
ander antwoord dan eene verwijzing naar het voorschrift:
*„Gij zult geen valsche getuigenis spreken tegen uwe
naasten.“*

Wij komen terug tot ons voornemen, om te bewijzen,
dat er voordeelen voor de Natie uit de opheffing van
den accijns op het gemaal te wachten zijn, en bij het
leveren van dat bewijs, zullen wij niets aanroeren wat
eenigzins zou kunnen strekken, om de zaak te voeren
op het theoretisch gebied der staathuishoudkundige
wetenschap of op dat der staatkunde. Wij zullen geen
het minste gebruik maken van de beleefde aanwijzing,
die de heer J. B. ons doet van de plaats uit de *„Speeches
of Macaulay“*, over het punt van *goedkoop brood*, omdat
dat wij ons op een zuiver practisch terrein zeer in
de nabijheid van den heer J. B. wenschen neder te
zetten en dat voor beiden nuttiger oordeelen, dan
af te dwalen naar Engeland of Frankrijk. Hoe
hoog wij ook die staathuishoudkundige geschriften
waarderen, wij maken er alleen dat gebruik van,
dat zij, onzen blik in het praktische leven verhelderend,
door ons aan het gezond verstand en de ervaring wor-
den getoetst. Men zal het ons ten goede houden, dat
wij, met een enkel woord slechts, ook wijzen op de
voordeelen, die de Regering in hare Memorie van
Beantwoording heeft opgeteld.

Eene algemeene aanmerking gaat vooraf. De heer
J. B. verwacht steeds, en ook nu den prijs van het
graan in den prijs van het brood. Er zijn omstandig-
heden, die *buiten* de heffing van den accijns, op de
consumtie en op den prijs van het graan invloed heb-
ben; maar *behalve* die omstandigheden heeft de heffing
van den accijns *altijd* ten gevolge, dat zij de con-
sumtie belemmert en den prijs verzwart. Zoo lang het
graan *in den handel* blijft, bestaat er niets wat den
handel belemmert; maar *zoodra* het overeenkomstig
zijne bestemming, naar het doel waartoe het groeit,
zal worden gebruikt, is dat gebruik belemmerd. Zoo
al de handelomstandigheden het gebruik begunstigen,
de accijns blijft dat gebruik in meerdere of mindere
mate in den weg staan. Neem die belemmeringen weg,
laat het gebruik vrij, onthef het breken van het graan
en het bereiden van brood van alle voorschriften, die
op hoog gezag zijn gegeven, en waarvan de naleving
door een streng, kostbaar en onbescheiden toezigt
wordt gehandhaafd, en gij zult niet behoeven te zoe-
ken naar de voordeelen, die de broodverbruikers daar-
aan te danken hebben. Op dien grond kan de Regering
zich ook met regt vleijen, dat *bij* afschaffing van den
accijns op het gemaal, *bij* gelijke graanprijzen, de
prijsvermindering *meerder* zal zijn dan *het bedrag der
belasting*. En regtstreeks tegenover het gevoelen van
den heer J. B. kon zij zich beroepen op *eene verge-
lijking* der broodprijzen in onze groote steden met
die van eenige groote steden buiten 'slands, waar
geen accijns bestaat. Het verschil nu tusschen *die*
broodprijzen is grooter dan het bedrag der belasting.

Maar dat is toch zeker een voordeel: het bedrag der be-
lasting, welke niet meer behoeft te worden betaald. Wij
geven gaarne toe, dat waar de plaatselijke belasting
op het gemaal blijft bestaan, de voordeelen eener vrije
broodbereiding niet worde genoten, ofschoon het *geld*
der gemeenten, waar zulks plaats heeft, in vergelijking
van die, waar het gemaal onbelast blijft, naar de

inzien, blijken zal zeer gering te zijn. Maar in elk geval zal toch daar de prijs van het brood moeten verminderen, ook dan, wanneer het brood bij de bakkers wordt gekocht; maar zeker voor hen, die hun eigen brood bakken. Hoe men er toe komen kan, om dat voordeel niet in aanmerking te nemen, kan alleen aan een hardnekkige en onbezonnen bestrijding der afschaffing worden toegeschreven; maar als elke rijzing of daling van den marktprijs eene verandering in den broodprijs te weeg brengt, zal toch de dadelijke ont-heffing der belasting merkbaar zijn voor ieder brood-verbruiker.

Dat pecunieel voordeel zal reeds dadelijk in cijfers kunnen worden berekend voor het Rijk wegens voedingskosten van militairen en gevangenen; voor de Gemeenten, in het bedrag der subsidien, welke aan liefdadige gestichten of armbesturen worden verstrekt, gelijk voor de Maatschappij van Weldadigheid en alle andere inrigtingen van openbaren onderstand wegens het brood, dat aan gealimenteerden wordt verstrekt. Wij hopen, dat de heer J. B. zich de moeite zal willen getroosten, die becijferingen te maken, waartoe wij hem gaarne de behulpzame hand bieden, door hem te wijzen op de sommen, die in zijne woonplaats op de gemeentebegroting voorkomen, waaruit immers blijkt, dat alleen voor het brood, dat aan de armen, in gestichten of aan hunne huizen gealimenteerd wordende, eene som van meer dan f 6000 's jaars aan accijns wordt betaald; eene som waarmee de gemeentesubsidien boven en behalve de jaarlijksche vermindering van 10 pc., kan worden vermindert.

Moelijker laat zich het voordeel berekenen, dat door de afschaffing van den accijns op het gemaal zal bezorgd worden aan de ambtenaren van minderen rang, wier bezoldiging door den hoogen prijs der levensbehoeften meer en meer eene verhooging zou vereischen. Zoo het bedrag der bezoldiging van allen, uit openbare kassen bezoldigde ambtenaren bekend ware, zou het voordeel voor velen te eer en te meer in het oog springen. En als wij nu den heer J. B. nog wijzen naar § 4 der Memorie van Beantwoording, dan gelooven wij niet te kort te zijn geschoten in de aanwijzing der stoffelijke voordeelen, welke aan de afschaffing verbonden zijn.

De Nederlander deelt den inhoud mede van eene beslissing van het klassikaal bestuur van Dokkum, die zij een merkwaardig gedenkteeken noemt van het despotisme eener partij, welke zich wederregtelijk van de kerk die zij verwoest, meester gemaakt heeft.

Wij zijn niet van dat gevoelen; want we zouden niet durven toestemmen, dat men, als de zaak overeenkomstig de kerkelijke reglementen is beslist, zulks met den naam van despotisme kan worden bestemd.

Wel zien wij de noodzakelijkheid in dat de keuze van kerkeeraadsleden geschiedt door de gemeente, zoodat de kerkeeraad werkelijk en met de daad kan gezegd worden de Vertegenwoordiging der gemeente te zijn.

Kleingeestigheid noemen wij het, wanneer we gronden tot veroordeeling zoodanig moeten worden bijeengeraapt, als hier geschied is, om te geraden tot eene beslissing, die de duidelijkste blijken oplevert van eene laakbare partijzucht. Wij zien er uit wat godsiensthaat ook op protestantsch gebied, kante weeg brengen; en dat er ook aldaar eene hierarchie gevonden wordt, die men zoo gaarne op ander gebied zoekt.

Het klassikaal bestuur van Dokkum heeft zeker altijd een navolgenswaardig voorbeeld gegeven van de bewaaring van orde en eendragt en van de onthouding van alles, wat naar het drijven van bijzondere gevoelens en inzichten zweemt en inzonderheid van vooroordeelen tegen algemeen opprijs gestelde en hoog gewaardeerde deelen van de openbare eeredienst, dat het op art. 11 van het Algemeen Reglement eene veroordeeling heeft durven bouwen.

Wat ons betreft, wij gelooven niet, dat door zulke maatregelen als de onderwerpelijke kerkelijke procedure, de orde en eendragt in de Nederl. Herv. Kerk worden bevorderd.

De anti-revolutionnaire drukpers is meer dan ooit op de Grondwet verholpen.

De Nederlander heeft opgemerkt, dat zij van haar schijf dagelijks met afkeuring gewag maakt.

Geen wonder, daar zij schier dagelijks stof heeft, om zich over dubbelhartigheid en eene oneerlijke polemiek te beklagen.

Maar met nog oneindig meer grofheid, welke zich de meest beledigende verwijten veroorlooft en vooral gekenmerkt is door eene zucht, om op de constitutionnele partij en het hoofd van het vorig Ministerie een blaam te werpen, die allezins geschikt is, om eene blijvende partijveete, te doen ontstaan en in het leven

te houden, ja bij een volgend geslacht nieuwe worte-len te doen schieten, is een artikel in het anti-revolutionnaire tijdschrift de Vereeniging van Mei 1855, getiteld: Politieke beschouwingen.

Niets is gemakkelijker, dan om op die wijze een verderfelijken invloed te verkrijgen bij eenvoudigen en een vooroordeel te scheppen bij ligtgeloovigen, alsof al wat tot de constitutionnele partij in betrekking staat, besmet is met een geest van ongelooft en revolutie en alsof het dagblad de Grondwet, als het orgaan van die partij, de democratie en Volkssouvereiniteit, huldigende, op eene lijn behoort geplaatst te worden met die buitenlandsche journalistiek, welke de roode republiek in het leven roept.

Let slechts op het volgende:

„Het dagblad de Grondwet is een der bitterste bestrijders der anti-revolutionnairen en sinds eenigen tijd hebben zelfs deze eenvoudige en onschuldige politieke beschouwingen heftige aanvallen van dat vrijzinnige of democratische dagblad te verduren gehad.“

„De politieke liberaal verwerpt het historisch Nederland, weerbiedigt de rede als kenbron en scheidsvrouw in de wetenschap; beweert, dat de wil des menschen, in eene wet opgenomen, het regt daarstelt, oefent eene ondragelijke dwingelandij uit.“

„Hoofdzakelijk naar aanleiding der staatsregeling van 1798 belijden de vrijzinnigen: Wij gelooven dat de goede mensch, met oogmerk ter beveiliging van personen, leven, eer en goederen, en ter beschaving van verstand en zeden, eene vereeniging van vrije en gelijke menschen moet oprigten, waarin de wet, de wil is van geheel het maatschappelijk ligchaam, uitgedrukt door de meerderheid. Verder dat een ieder van wat kwaliteit, conditie of stant hij zij, schuldig is, zich aan de meerderheid te onderwerpen, schatting te betalen, haar eer en eerbiediging toe te dragen en haar gehoorzaam te zijn in alle dingen, die niet strijden tegen de onvervreemdbare en natuurlijke regten van den mensch.“

„De Gereformeerde, die de leer der kerk waartoe hij behoort, aankleeft, kan geen vrijzinnige zijn op politiek gebied.“

Wij zullen deze stellingen niet vermeerderen; maar hetgeen wij aanhaalden, is, naar ons oordeel, genoeg, om aan te toonen op hoedanige wijze de eenvoudigen worden opgeruid en opgewonden, om in den waan te worden gebracht, dat de eensdenkenden met de Grondwet nooit het belang van het vaderland beoogen, als socialisten, communisten of democraten behooren te worden gevreesd, tot de schare der ongelooovigen moeten worden gerekend, en zoo er al onder zijn die Gereformeerde zich noemen, zij zeker dat niet kunnen zijn.

Al wat dus echt Nederlandsch, echt Christelijk, echt Gereformerd mag worden genoemd, behoort eerst te zijn lid der anti-revolutionnaire partij; buiten haar geen liefde tot het vaderland, geen godsvrucht, geen geluk, geen zaligheid.

En dat wordt nu geleerd en gepropageerd door een Jonkheer of een Baron, die in de residentie woont en het dus wel weet en weten kan!

Is het wonder, dat, zoo het noodig ware, ter eere Gods en tot heil van de Gereformeerde Kerk in Nederland, menige hand, die zamengevouwen was om de verdelging van het Rijk van den Anti-Christ af te bidden, denzelfden zoogenaamden vromen ijver zich zou uitstrekken, om het zwaard tot verdelging van die partij te trekken; maar nu nog demoeedig bidt: „Heer, bewaar ons voor de Thorbeckianen?“

buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

De Moniteur heeft gister nieuwe dépêches van generaal Pelissier medegedeeld behelzende een verslag van het gevolg der door de geallieerden op 23 Mei aangevangen operaties. Daaruit blijkt, dat de geallieerden zich bepaaldelijk gevestigd hebben in de posities, welke den Russen in de nachten van 22-23 en 23-24 ontnomen werden, dat het geallieerde leger den 25 de linie van Tchernaja bezet heeft, zonder dat de Russen tegenstand geboden hebben, en dat deze laatste, eindelijk, op den 26 nog geenerlei poging gedaan hadden om hetzij de uitwendige werken van Sebastopol te hernemen of om de linie van Tchernaja op nieuw te bezetten.

De derde dépêche, de dagteekening van den 27sten voerende, bevestigt niet alleen de hervatting der expeditie van Kertch, maar meldt zelfs den goeden uitslag daarvan. De troepen der geallieerden zijn ontscheept zonder dat de Russen zich daartegen verzetten. Deze laatste verwijderden zich, na fortificaties, magazijnen en zelfs hunne stoombooten vernield te hebben. Schepen der geallieerde vloeten bezetten de zee van Azoff.

Ziedaar wat dépêches van den opper-bevelhebber van het Fransche leger melden en hetgeen bevestigd wordt in eene dépêche van lord Raglan te Londen ontvangen.

De Moniteur behelst ook eene dépêche van den admiraal Bruat van 25 dezer, waarin de overwinning der geallieerden bij Kertch mede bevestigd wordt. De Russen, aldus luidt die dépêche, hebben hunne magazijnen, batterijen, 3 stoomschepen en 30 transportschepen in brand gestoken en een gedeelte van het geschut, door middel van stoombooten veroverd. 30 schepen hebben zij in handen der geallieerden moeten laten. Kamiesch is zoo versterkt, dat het onneembaar geacht wordt.

In eene andere telegrafische dépêche wordt verzekerd, dat

te Parijs het berigt is ontvangen, dat de geallieerden den 27 Mei een nieuw voordeel hadden behaald op het legerkorps van Liprandi, op de linie van de Tchernaja. Omar Pacha zou van Eupatoria naar Simferopol oprukken.

Aan den anderen kant geeft prins Gortschakoff, onder dagteekening van 23 Mei, verslag van den aanval in den nacht van 22 op 23 door de Franschen ondernomen tegen het verschanste kamp door de Russen voor Sebastopol opgericht. De Prins constateert op zijne beurt de hardnekkigheid van het gevecht, dat den geheelen nacht duurde, maar hij zegt dat de belegeraars terug geslagen werden. Omdat deze dépêche niet te zeer in strijd schijnt met die van generaal Pelissier moet men zich wel herinneren, dat het niet in den nacht van 23 op 24 dezer was, dat zijne troepen er in slaagden om zich van alle Russische posities meester te maken. De dépêche van prins Gortschakoff nu maakt slechts melding van het gevecht van 22 op 23 dezer, waarin de Franschen, volgens generaal Pelissier, zich enkel in het bezit van eenige posities gesteld hadden, en blijkt daaruit dus, dat er geene tegenstrydigheid bestaat tusschen deze beide lezingen.

Volgens de Fransche lezing zouden gedurende de beide nachten slechts vijf of zes duizend Russen buiten gevecht gesteld zijn. Prins Gortschakoff erkent een verlies van ongeveer 2,500 man zoowel aan dooden als gekwetsen, en zulks in het gevecht van den eersten nacht alleen. Het verlies der geallieerden wordt niet in cijfers opgegeven, noch in de Russische dépêche noch in de officieele Fransche dépêches door den Moniteur medegedeeld.

Het vertrek van Reschid-Pacha naar Weenen was onbepaaldelijk uitgesteld. Men achtte het niet onwaarschijnlijk dat hij tot groot-vizier zou worden benoemd. In dat geval zou Aah-Pacha, die geroepen is om hem in deze betrekking op te volgen, tot president van den grooten raad benoemd worden.

Doch dit waren slechts onderstellingen.

Steeds meldt men, dat Reschid-Pacha, ofschoon geen groot vizier zijnde, een werkdadig deel blijft nemen in het beheer der zaken te Konstantinopel.

Onder de berigten, door de Simois aangebragt, behoort ook, dat de Engelsche generaal Vivian te Unikar-Skeles een gereserveerd kamp zal oprigten, zamengesteld uit het Turksche legioen in Engelsche dienst, dat thans georganiseerd wordt, en waarbij de verschillende rangen door Engelsche officieren bekleed worden, en een zeker aantal geregelde Ottomanische troepen, om, zoodaende, het cijfer van dit reserve-leger op 25,000 man te brengen.

De andere bijzonderheden in brieven uit Konstantinopel van den 21sten vervat, hebben betrekking op de toebereidselen der tweede expeditie naar Kertch, en de operaties op de Tchernaja. De telegraaf heeft reeds de eerste uitkomsten dezer militaire operaties medegedeeld.

In eene telegrafische dépêche uit Weenen (Zondag avond 27 Mei) wordt gemeld:

Prins Gortschakoff heeft heden een onderhoud met den heer Buol gehad.

Het antwoord uit Parijs en Londen op de beide laatste voorstellen van Oostenrijk is nog niet aangekomen.

Elk ander nieuwbericht di naangaande is voorbarig. Van verschillende zijden wordt gemeld, dat de Koning van Sardinië en de Koning van Wurtemberg dezen zamen een bezoek zullen brengen aan den Keizer der Franschen te Parijs. Het tijdstip hunner aankomst, in die hoofdstad wordt nog niet bepaaldelijk gezeven.

Wat Koningin Victoria betreft is het altijd in de maand Augustus, dat zij te Parijs verwacht wordt. Evenwel moet wij niet onopgemerkt laten, dat volgens de Observer, welke een half officieel karakter heeft, nog geene dagteekening is bepaald voor het bezoek, dat de Koningin en Prins Albert aan Keizer Napoleon zullen brengen. Hun vertrek zal afhangen van den algemeenen toestand der staatkundige aangelegenheden.

De Sardinsche Kamer van afgevaardigden heeft mededeeling ontvangen van het door den Senaat gewijzigd ontwerp van wet op de kloosters. Volgens gebruik zal aldus geamendeerde wet naar de commissie van rapporteurs worden verzonden. Men denkt, dat de Kamer binnen weinige dagen tot de beraadslaging over dit ontwerp overgaan.

Men kan dus de hoop voeden, dat die wet deze week in stemming zal worden gebracht, en binnen korten tijde koninklijke sanctie zal erlangen.

Het is ook waarschijnlijk, dat zoodra eene stemming zal zijn uitgebragt over die wet op de kloosters, de afsluiting zal worden gesloten of veeleer dat het parlement in het najaar zal verdaagd worden.

Eene dépêche uit Madrid van 29 dezer meldt, dat de troepen der Koningin de carlistische beweging te Saragosse onderdrukt hebben. Die beweging was van gewigtiger aard, dat men aanvankelijk wel dacht.

De Cortes hebben in de zitting van den 27 met algemeene stemmen aangenomen een voorstel door generaal Serra gedaan en strekkende om te verklaren, dat de Kamer gesloten heeft zich met de Regering te vereenigen en hare te ondersteunen in de maatregelen, welke zij noodig oordeelen om de openbare orde te handhaven.

Evenwel moet men erkennen, dat de moeijelijkheid der finantiële quaestie op verre na niet vereffend zijn, en heer Madoz, die, wat men er ook van gezegd heeft, op dit verre niet voornemens schijnt, zijn post te verlaten heeft twee directeurs van het departement van finantiën ontslagen, en wel de heeren Sierra en Salavarría, welke stelselmatige oppositie op de jammerlijkste wijze den gelden loop van zaken belemmerde. Deze handelwijze welke van veel geestkracht getuigt, schijnt aan te duiden dat de minister van finantiën besloten heeft, slechts na de formele stemming der Cortes, zijn ontslag te nemen.

Het is ligtelijk te begrijpen, dat de bestaande toestanden vele moeijelijkheden aanbiedt, en het is te vreezen,

aanwijzing in den hoedem der regering tot nog meer ver-
wikkelingen zal aanleiding geven. Het gerucht was ook
te Madrid in omloop, dat de maarschalk O'Donnell de in-
zichten van den hertog der Overwinning en van den heer
Maduz niet deelde.

De stoomboot *Atlantic* is den 27 Mei te Liverpool aan-
gekomen, met berigten uit New-York van den 16den dezer
maand.

De Know-Nothings hebben met veel geluk een belang-
rijk deel genomen aan de laatste verkiezingen.

In eene groote conventie te Syracuse gehouden, hadden
zij de volgende besluiten genomen: Amerika uitsluitend
geregeerd door Amerikanen. Vereeniging van alle Staten.
Geen Noord, Zuid, West of Oost. Eenheid en ondeelbaar-
heid der republiek. De wetten onafhankelijk van allen
invloed der godsdienstige secten. Strijd tegen den Paus,
verteenwoordigd door bisschoppen en prelaten der Room-
sche kerk. Vernietiging van dien invloed in eene republiek,
welke door het vergieten van Protestantsch bloed werd
gehelligd. Algeheele hervorming der wetten op de natura-
lisatie. Vrijgevig en kosteloos onderwijs voor alle klassen
en alle secten, met den bijbel als grondslag van het
onderrigt.

Te Peru moest de presidentskeuze in de eerste dagen
van Mei plaats hebben. Een groot aantal mededingers hood
zich reeds aan. Dit is ook het geval te Bolivia. De generaal
Santa-Cruz, ambassadeur te Parijs, heeft eene circulaire
aan de kiezers gerigt. Hij heeft tot tegenstander den generaal
Bilzu.

Eene expeditie van vrijbuiters maakt zich tegen Peru
gereed.

Men zeide ook, dat een schip met 300 soldaten gereed
was om de haven van Philadelphia te verlaten, om een
inval te Nicaragua te doen.

Eene expeditie, dezelve bestemming hebbende, was naar
San Francisco, onder bevel van generaal Walker, onder zeil ge-
gaan.

De andere berigten uit Californie loopen tot 17 April;
zij zijn echter van alle belangrijkheid onthloot. Er waren
nieuwe mijnen ontdekt, welke veel arbeiders naar zich
trokken.

De berigten uit Mexico loopen tot 5 Mei. Santa-Anna,
die naar men zeide, ernstig ziek was, is naar het Zuid-
en vertrokken, aan het hoofd van een korps troepen,
om de opstandelingen te gewoet te gaan.

Te Mexico was het gerucht in omloop, dat de troepen
welke de provincie Senora bezetten, zich tegen de regering
verklaard hebben.

Eene telegrafische depêche in de *Times* voorkomende,
meldt de aankomst te Triëst van de steamer *Bombay* uit
Alexandrie, met nieuwstijdingen uit Calcutta van den 22
April en uit Shangai van 9 April. Te Ava was weder een
opstand uitgebarsten. Canton en Shangai waren kalm; maar
de koophandel was daar geheel geschorst.

FRANSCHE POST.

De hoofd-administratie der algemeene tentoonstelling
heeft verschillende veranderingen ondergaan in de ver-
deeling der onderscheidene diensten.

De generaal Mohin, lid der Keizerlijke commissie, heeft
zijne betrekking van commissaris-generaal, welke hij sedert
het constituerend decreet der commissie bekleedde, neder-
gelegd om eene zending te volbrengen, welke hem door
den Minister van Oorlog is opgedragen.

Hij wordt vervangen door een lid der Keizerlijke com-
missie, den heer Play, hoofd-ingenieur der mijnen, wiens werk-
zaamheid, bekwaamheid, praktische ondervinding en vrede-
lievende gezindheid een waarborg zijn voor de goede ad-
ministratie.

De *Moniteur* meldt, dat de tentoonstelling onophou-
delijk druk bezocht wordt. Het getal bezoekers van het
rijksverheids-paleis bedraagt reeds 80,000 en van dat der
schone kunsten 25,000.

Te Toulon worden bij voortdaring vele troepen
ingescheept.

Naar men wil, zou het paleis van St. Cloud ingerigt
worden voor de ontvangst der Koningin van Engeland.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

ZITTING VAN WOENSDAG, 30 MEI.

In deze zitting heeft de heer LIMPENS, na eedsaflegging,
zitting genomen. Daarna zijn de beraadslagingen voortgezet
over het wets-ontwerp tot voorloopige voorziening in som-
mige waterschapbelangen en wel over het tweede gedeelte
van dat ontwerp, handelende over de middelen tot voor-
ziening bij verzuim of weigering van besturen, om werken
uit te voeren en hunne schulden te voldoen, of bij gebreke
van beheer.

De heer VAN AKERLAKEN zegt, dat de heer Thorbecke
systema heeft uitgezet. Niemand is er, die dat lid niet
kanter voor dat doorwrochte betoog. Die rede was wederom
eene schoone bladzijde in zijn parlementair leven en Spr.
hem daarvoor dank. Maar dat noemt niet weg, dat
zich niet dat betoog niet kan vereenigen. Hij zal het
wederleggen; want hij acht zich daartoe niet geroe-
pen. Hij zijnde zulks meer de taak des Ministers.
Het stelsel, van den heer Thorbecke zou het noodig
zijn, dat we eene goed georganiseerde administratieve regts-

magt hadden. Dan zou Spr. zich met dat stelsel welligt
kunnen vereenigen; maar zoolang die niet bestaat kan hij
dat stelsel niet omhelzen en is hij meer voor het systema
der Regering en dus voor de tusschenkomst des regters,
die op een meer onafhankelijk standpunt staat. Daarin
vindt hij dus meer waarborg dan in eene behandeling
van het geschil door het administratief gezag.

Hij treedt vervolgens in eene beschouwing van art. 192
der Grondwet, waaruit niet eene onbepaalde magt der
Staten volgen kan, maar alleen een toezigt en eene be-
voegdheid, om in de bestaande inrigtingen en reglementen
der waterschappen veranderingen te maken. Zij mogen aan
de waterschappen geene nieuwe lasten of verplichtingen op-
leggen, die vroeger niet bestaan hebben. Overigens ver-
biedt de Grw. de kennisneming der regterlijke magt in deze
materie niet, maar laat integendeel de beslissing over alle
zaken van eigendomsregt en ook van schuldvorderingen
aan haar over. Het is in die categorie, dat wij hier ver-
keeren.

Spr. kan zich dus met het voorgedragen ontwerp ver-
eenigen, hoewel het hem niet geheel bevredigt, en hij
nog meer waarborgen had gewenscht; maar hij vleit zich,
dat dit aangevuld zal worden door de later vast te stellen
algemeene wet, waarbij, naar hij hoopt, de autocratische
magt der Staten zal worden gebreedeld.

De heer DE KEMPENAEER splitst zijne rede in drie deelen.
Ten eerste onderzoekt hij, wat hier wordt voorgedragen;
ten tweede gaat hij de waarde daarvan naar zijne schatting
na; en ten derde staat hij stil bij de bedenkingen, die
daartegen worden ingebracht. Wat het eerste punt betreft,
omschrijft hij den inhoud der wet in hare onderdeelen.
Uit den geheelen samenhang, dien hij ontleedt, blijkt het
hem, dat het voorgedragene juist, volledig en doeltreffend
is, en daarbij tevens voorzigtig, billijk en regtvaardig.
Hij schetst ten tweede de waarde van het voorstel en ver-
dedigt dit in het breede.

Vooraf slaat hij een blik op den aard van het onder-
werp, welk het hier geldt, en vestigt daarbij het oog op
de geschiedenis en het ontstaan der waterschappen van
oudsher af, alles ten betooge, dat de waterschappen zijn
vereeningen, uit overeenkomsten geboren, en door over-
eenkomsten bevestigd. Later hebben zij dat karakter niet
verloren. Zij zijn dus, zijns inziens, niet staats-regterlijke,
maar alleen zedelijke lichamen.

Hij vindt ook bevestiging van zijne meening in den aard
der regtsvordering, welke hier wordt voorgedragen en die
door Spr., naar aanleiding der gewisselde stukken wordt
omschreven. De beslissing der regterlijke magt over de ge-
houdenheid is dus, naar het hem voorkomt, regmatig.

De regter is onzijdig, maar de Ged. Staten niet, on-
dat zij regters zijn in hunne eigene zaak, terwijl de reg-
ter daarentegen op een vrij standpunt staat en uitspraak
doet tusschen Ged. Staten en het waterschap. Het stelsel
dus, dat voorgedragen wordt, is vrijgevig, en het daar-
tegen overstaande is naar zich toe nemend; het is eene
toeigening van iets, wat aan eene andere magt behoort.
Ten derde staat Spr. stil, bij de gisteren geopperde bezwa-
ren, als zou het stelsel van het tweede deel der voordragt,
strijden met den aard der zaak, met de Grondwet en met
de wetgeving op de waterschappen. Hij betoogt, dat voor-
geen der aangevoerde bezwaren genoegzame grond aanwe-
zig is.

De heer VAN DER LINDEN geeft te kennen, dat hij in
1852 tegen het toen voorgedragen ontwerp gestemd heeft,
en dat hij voornemens is dit ook thans te doen. De vorige
regeling strekt toch ook hier tot grondslag, en de nieuwe
wijziging acht hij verkeerd en ongenoegzaam. Hij miskent
geenszins het publiek regterlijk karakter van de waterschap-
pen, maar hij is het niet eens met hen, die ze gelijk
stellen met particuliere associatiën.

Ook deelt hij het gevoelen niet, dat octrooijen overeen-
komsten zijn. Naar zijne meening kunnen waterschappen
niet met gemeenten worden gelijkgesteld, maar zijn ze ook
niet geheel van burgerregtelijken aard. Hij gelooft ook, dat
er een onderscheid bestaat tusschen verschillende water-
schappen, tusschen groote dijkscollegiën en kleine binnen-
polders. De waterschappen hebben een gemengd karakter,
en er zullen voor verschillende soorten ook verschillende
regels moeten worden vastgesteld.

Hij meent dus, dat het onderwerp nu evenmin als in
1852 rijp voor regeling is. Men moet beginnen met de
vaststelling der algemeene wet. Daarin moeten de ver-
schillende categoriën worden omschreven in regels voor
verschillende onderwerpen gegeven. Thans is alles zonder
vasten grondslag, aan welke magt men ook de beslissing
opdrage. Hij wijst er op, hoe uiteenlopend en verward
onze wetgeving op de waterschappen is. Daarom wordt eerst
de algemeene regeling gevorderd.

Hierop kan men verder voortbouwen en dan zal de ver-
warring ophouden. Hij betoogt de ongenoegzaamheid der
gegeven regels en van den zoogenaamden nieuwen waar-
borg, die daarbij is opgenomen. Art. 7 is, naar zijne
meening, niet uitvoerbaar, als het waterschap in twee
provinciën ligt, en zoo zijn er vele, bijv. Rijnland,
Amsteland, Woerden, Nieuwkoop. Wie zal nu de bevoegd-
heid van art. 7 uitoefenen? Er dient dan toch een regel
te zijn; want anders geeft men tot willekeur aanleiding.

Overleg is hier dikwerf niet mogelijk en zeker nimmer
als de Gedep. Staten uit de beide provinciën het oneens
zijn. Meent men, dat art. 23 hier van toepassing zijn zou,
dan wordt dat art. nog gevaarlijker; want dan is men ge-
heel afhankelijk van de dadelijke beslissing van het admi-
nistratief gezag zonder appel. Wat nu den nieuwen waar-
borg betreft, dien men heeft willen geven, de voorziening
bij den regter, vraagt hij aan de voorstanders, of men hier

niet meer schijn dan wezenlijkheid verkrijgt.

Hij onderstelt, dat de polder eischer is. De eischende
polder moet dus het bewijs leveren. Wat is dat bewijs?
Een negatief bewijs, te weten, dat de polder ongehouden
is tot het werk. Maar hoe zal het polderbestuur dat kun-
nen bewijzen? Wil men iets doen, men keere de zaak
om. Laat de Commissaris des Konings het polderbestuur
tot de gehoudenheid aanspreken, en laat dan het adminis-
tratief gezag het bewijs leveren van de gehoudenheid. Schrijf
dan appel en cassatie met duidelijke woorden in de wet.

De heer VAN RAPPAARD kan na de rede van den heer de
Kempenaer zeer kort zijn. Hij vangt aan met eene beschou-
wing over den zin van art. 148 der Grondwet, en komt
daarbij tot de slotsom, dat, als het hier al een staatsreg-
terlijk geschil geldt, dan nog de wet de beslissing aan den
burgerlijken regter kon overlaten, hetgeen ook bij meerdere
wetten het geval is.

Art. 190 en volgg. leveren daartegen geen bezwaar op,
tenzij men daaraan eene al te uitgebreide beteekenis zou
geven. Nu ontstaat de vraag, wat hier raadzaamst is, de
beslissing te geven, of aan het administratief gezag, of
aan de regterlijke magt? Hij is voor het laatste beginsel,
zoo wel om den aard der waterschappen, als met het oog
op den aard van de werken zelve en op de wet van October
1841. In het voorbijgaan doet hij opmerken, dat de be-
voegdheid tot appel en cassatie, al staat die ook niet uit-
drukkelijk in de wet van 1841, van zelve voortvloeit uit
de wet op de Regt. Organisatie.

Ten slotte komt het hem voor, dat er zoovle twistge-
dingen niet zullen ontstaan. Hij beschouwt deze wel meer
van preventieven dan van repressieven aard, omdat Gedep.
Staten zich wel zullen wachten aan de waterschappen on-
verpligte werken op te leggen, daar zij weten, dat, ten
aanzien van die verplichting heroeop is van de regterlijke
magt, die uitspraak moet doen.

De MINISTER VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN treedt daarna
in eene zeer uitvoerige beantwoording van de argumenten,
die gister en heden door onderscheidene sprekers tegen het
wetsontwerp zijn aangevoerd.

De MIN. VAN JUSTITIE verdedigt vervolgens het in het
wetsontwerp voorkomende, doch veelvuldig bestreden beginsel,
om de beslissing over de vraag of een waterschap tot het
doen van een of ander werk verplicht is, te onttrekken aan
den Koning (art. 190 volgg. der Grondwet) en die op te
dragen aan den burgerlijken regter. Volgens den Min. mogt
het gezag, dat tot de uitvoering der werken bevel gaf, niet
tevens beslissen omtrent de verplichting der waterschappen,
om die werken uit te voeren.

Daarna voerde de heer THORBECKE nog het woord, om
den Minister te beantwoorden.

Spreker trad op nieuw in een breedvoerig betoog, dat
een geschil van bestuur moet worden beslist door den
regter van het bestuur; met andere woorden, over de uit-
voering van bevelen van het administratief gezag, moet
dat gezag en niet de regterlijke magt oordeelen.

Zijne slot-opmerking is deze, dat deze wet ons verder,
in plaats van digter brengt, zowel van de algemeene wet
op den waterstaat als van eene goede administratieve regts-
magt.

De heer v. NISPEN spreekt een rede uit, om het stelsel
der Regering, betrekkelijk de opragt aan den regter van
de beslissing over de verplichting van waterschappen, om
bevolen werken uit te voeren, te verdedigen.

De heer VAN DER LINDEN komt op zijne vorige rede-
voering terug, en verklaart, dat hij art. 7 van het ont-
werp niet wil, omdat de redevoeringen der beide Minis-
ters hem slechts in zijn gevoelen bevestigd hebben.

Spr. betoogt, o. a., dat de waarborgen, die de Regering
zegt te geven in de opdracht der beslissing aan den regter,
niets anders zijn dan *schijnbare* waarborgen.

De MIN. VAN JUST. betwist op zijne beurt de stellingen
van den vorigen Spr. en houdt vol, dat het bij het ont-
werp van wet voorgedragen stelsel de meeste waarborgen
voor de ingelanden aanbiedt.

De heer VAN DER LINDEN wijst onmiddellijk aan, dat
de oplossing door den Minister gegeven niet baat; dat de
Minister van Justitie daarna negeert, waarna de Minister
van Binnenlandsche Zaken op nieuw in eene beantwoor-
ding treedt van de rede, door den heer THORBECKE ge-
houden.

De algemeene discussie over § 2 zijn vervolgens geslo-
ten, en wordt besloten om morgen ochtend ten 11 ure de
verdere beraadslagingen voort te zetten.

De commissie voor het verslag over de versterkingen van
Marine tot ulto. December 1852 brengt bij monde van den
heer DELKRAT, rapport uit. — Beslissing over de conclusie
in eene nadere vergadering.

De heer VAN RAPPAARD zal vooreerst, wegens ziekte van
zijne moeder, aan de zittingen der Kamer geen deel nemen.

In den loop der zitting heeft de voorzitter medegedeeld,
dat ontvangen is een afschrift der overeenkomst den 17
April jl. tusschen Nederland en België gesloten, houdende
de voorwaarden, waarop de consulaire agenten van België
in de havens van Nederk Oost-Indië zullen worden toege-
laten. Dat stuk wordt in handen gesteld eener commissie,
bestaande uit de heeren Hugenholtz, van Hoëvell, Mackay,
van Goltstein en Rochussen.

De commissie van rapporteurs is gereed met haar eind-
verslag over het ontwerp tot wijziging van hoofdstuk X
der Staatsbegroefing voor 1854. (Depart. van Oorlog). Dat
stuk zal worden gedrukt en rondgedeeld, zullende de dag
der discussie nader worden bepaald.

De amendementen, die de heer THORBECKE heeft voorgesteld, strekken om de art. 7, 8, 9, 10, 11 en 12 van het wetsontwerp te doen vervangen door de drie volgende artikelen.

Art. 7. Wanneer het bestuur van een waterschap weigert of nalatig is, de noodzakelijke werken, waartoe het krachtens zijne inrigting, krachtens eene wet, een algemeen maatregel van inwendig bestuur, Onze daartoe betrekkelijke bevelen of eene provinciale verordening is verplicht, te ondernemen of door de onderhoudpligtigen te doen verrigten, kunnen Gedeput. Staten die werken, waaronder ook opruimingen worden verstaan, doen uitvoeren.

Die uitvoering geschiedt ten koste van hen, tot wier last zij, indien het bestuur niet weigerachtig of nalatig ware geweest, zou zijn gekomen.

Art. 8. Het met redenen te omkleeden besluit van Gedeputeerde Staten, waarbij die uitvoering is bepaald, wordt onmiddellijk aan het bestuur van het betrokken waterschap medegedeeld, welk bestuur binnen drie dagen berigt geeft van de ontvangst.

Ingeval het bestuur zich met dit besluit bezwaard acht, kan het binnen vier weken, te rekenen van de dagteekening der beslissing van Gedeputeerde Staten, bij Ons voorziening vragen.

Van het indienen van dit verzoek geeft het gelijktijdig kennis aan Gedeputeerde Staten.

Onze beschikking wordt, zoo daarbij het besluit van Gedeputeerde Staten niet wordt gehandhaafd, met opgave harer redenen, in het Staatsblad geplaatst.

Art. 9. Weigert of verzuimt het bestuur voor de volvoering van de kosten dier werken te zorgen, dan wordt de omslag deswege over de ingelanden, waterschappen of gemeenten te doen, met inachtneming zooveel doenlijk van de daaromtrent in elk waterschap bestaande bepalingen, door Gedeputeerde Staten geregeld, en worden de termijnen van invordering door hen bepaald.

's Gravenhage, 30 Mei.

Z. M. heeft tot ingenieur der 1ste klasse voor het stoomwezen benoemd: P. A. C. de Vries Robbé, burgerlijk ingenieur, en P. J. J. Bogaert, ingenieur der mijnen, welke betrekking hij te gelijk zal blijven bekleden.

Z. M. heeft den gepensioneerden kapitein ter zee S. J. grave van Limburg Stirum, met den 1sten Julij e. k. benoemd en aangesteld tot lid van het Hoog Militair Gerechtshof.

Z. M. heeft bepaald, dat de standplaats der 2de artillerie-directie voortaan, in stede van te Breda, te 's Hertogenbosch zal gevestigd wezen.

Z. M. heeft goedgekeurd de beroepingen van predikanten, uitgebragt door de kerkeraden der gemeenten, hierna genoemd, als: van Leyden, op G. L. van Loon, predikant te Zwolle; van de Herv. gem. te Deventer, op G. P. Kits van Heijningen Hz., predikant te Oudewater; van de Herv. gem. te Uithuistermede, op A. Rutgers, predikant te Slochteren; van de Doopsgezinde gemeente te Knollendam e. a., op D. Lodeesen, predikant te Hoorn op Texel.

* H. M. de Koningin heeft gisteren middag de Sophiahewarschool te Delft bezocht en aan de damgs-directrices herhaaldelijk hare tevredenheid over deze inrigting doen blijken.

* Z. D. de hertog van Saxe-Weimar-Eisenach vierde heden H.D. geboortedag. Tegen den middag was er aan het hotel van Z. D. H. receptie van de leden der Koninklijke familie, en des namiddags heeft er bij H. K. H. prinses Hendrik der Nederlanden familie-diner plaats gehad.

* Het Openbaar Ministerie bij het Prov. Gerechtshof in Zuidholland heeft heden bij monde van den heer procureur-generaal Jhr. Mr. Junius van Hemert, conclusie genomen in de zaak van den heer Laurenceau, als ondernemer der gaz-fabriek te 's Gravenhage, appelland contra den heer Maxwills, krachtens de gemeentewet voor de gemeente opkomende, als geint. De conclusie strekte tot vernietiging van het vonnis a quo en ontzegging van den ingestelden eisch. De beslissing is door het Hof bepaald op den 12den September e. k.

* Burg. en Weth. van Krimpen aan de Lek zullen op Woensdag den 13 Junij 1855, des voormiddags ten 10 ure, in het raadhuis, overgaan tot de openbare aanbesteding van het bouwen eener school, onderwijzerswoning en van een lokaal tot het geven van onderwijs voor de zeevaart, met bijlevering van de daartoe benodigde materialen, enz.

* Tot leden der commissie ter afneming der examina van hen, die dit jaar wenschen toegelaten te worden tot de Koninklijke academie te Delft, zijn benoemd de heeren: C. H. D. Buijs Ballot, buitengewoon hoogleeraar in de wis- en natuurkundige faculteit aan de Hoogeschool te Utrecht; J. P. A. François, leeraar in de wiskunde aan het Gymnasium te Rotterdam; J. H. van Sillevoldt, leeraar in de wiskunde aan het Gymnasium te 's Gravenhage, en M. J. A. Masthoff, leeraar in de nieuwe talen aan het Gymnasium te Delft.

De Amsterd. Cl. deelt een particulier schrijven uit 's Hage waarin het berigt van de komst van de Keizerin-

moeder van Rusland in de residentie, in den loop van dezen zomer voor ongegrond wordt verklaard.

De Nieuwe Roll. Cl. meldt, dat door de ijverige bemoeijingen van de Holl. Maatschappij van Landbouw 6 stieren, 14 koeijen, 20 schapen en lammeren en eenige toomen kippen op morgen van den Moerdijk door den heer Jhr. Mr. D. R. Gevers Deijnot naar Parijs zullen worden overgevoerd, voor de groote vee-tentoonstelling aldaar. De Holl. Maatschappij had alle landbouw-maatschappijen kennis gegeven, dat het in te zenden oom slechts naar Rotterdam behoefde gevoerd te worden, om van daar verder door het bestuur der Maatschappij te worden bezorgd. Van geen enkele zijde is echter aan deze roepstem gehoor gegeven.

Ter kennis van de belanghebbenden wordt gebragt, dat het kanaal van Luik naar Maastricht voor de scheepvaart zal gesloten zijn van den 18den Augustus tot den 8sten September eerstkomende; zoodat gedurende dat tijdvak de doorgaande vaart tusschen die twee plaatsen onmogelijk zal zijn, en dat de Zuid-Willemsvaart voor de scheepvaart zal gesloten zijn van den 18den Augustus tot den 29sten September eerstkomende; zoodat gedurende dat tijdvak de doorgaande scheepvaart tusschen Maastricht en 's Hertogenbosch mede onmogelijk is; men zal er zich echter op toe leggen, de vaart zooveel vroeger weder te openen, als bij de uitvoering der werken maar eenigzins mogelijk zal worden bevonden.

Volgens eene kennisgeving van de Fransche postadministratie bestaat er thans weder eene geregelde dienst van Stoompakkethooten tusschen Havre en New-York, door middel van welke ook uit dit Rijk brieven naar de Vereenigde Staten van Noord-Amerika en vice versa kunnen worden verzonden. Die brieven zijn bij de afzending hier te lande onderworpen aan eene gedwongene frankering tot New-York. De afvaart der pakkethooten heeft van beide kanten plaats om de drie weken. De dagen van vertrek van Havre zijn voor het loopende jaar bepaald op 9 en 30 Junij, 21 Julij, 11 Augustus, 22 September, 13 October, 3 en 24 November aanstaande.

De Kerkelijke Courant behelst een herigt van den Secretaris der Synode van de Nederlandsche Hervormde kerk, dat daar de meerderheid der provinciale kerkbesturen zich verklaard heeft tegen de ontworpen reglementen op de kerkenraden en op de vacaturen, deze daardoor zijn beschouwd als verworpen.

Men verneemt, dat hier en daar de Pinkster-dagen op den ouden voet, namelijk, met de daarmede gepaard gaande gewoonten zijn gevierd en dat, onder anderen te Leijden, niettegenstaande de kermis gedurende die dagen niet meer wordt gehouden, evenwel de luidruchtigheid, het nachtgerucht en de losbandigheid onder de mindere standen, niet minder dan vroeger, hebben geheerscht, zoodat de afschaffing der kermis een ondoeltreffend middel blijkt te zijn, om de zedeloosheid onder die standen weg te nemen.

Uit brieven en ook uit persoonlijke mededeelingen verneemt men, zegt de Prov. Noord-Brabantsche Courant, dat de Nederlandsche inzenders van kunst-voortbrengselen bij de schromelijke verwarring, op de groote werelt-tentoonstelling te Parijs, niet de beoogde ondersteuning genieten van hunne Nederlandsche Gouvernements-commissie, waarvoor toch f25,000 is toegekend; als verloren schapen loopen onze industriëlen in het gebouw rond, en wanneer zij aan voormelde commissie, (welke uit mannen schijnt te bestaan zonder kunstkennis en zonder gevoel) klagen over de ten top gestegen verwarring en om hulp verzoeken in het verkrijgen en plaatsen hunner kunst-voortbrengselen, wordt hun meestal een onheusch antwoord gegeven en moet aan eenigen zelfs kort af zijn toegevoegd: "je moet je zelf maar helpen", en toch wordt door onze regering f25,000 gegeven, om hare industriëlen bij de te Parijs plaats hebbende tentoonstelling alle hulp en bescherming te verleenen; tot den 18 Mei was in het Hollandsch geleete nog nagenoeg niets ontpakt en wisten vele inzenders zelfs nog niet, in welken hoek de kisten met hunne goederen waren."

Leijden, 29 Mei. Heden promoveerden alhier tot doctoren in de geneeskunde, de heeren N. Clantenga, van Selzacte, en H. P. Beijst Jr. van Amsterdam, beiden na openlijke verdediging, de eerste van eene diss. Med. Inaug. *Continens quaedam de usu Venae Sectiones*, en de tweede van Spec. Med. Inaug. *Sistem quaedam de Febrium intermittentium medecatione*.

Hoorn, 29 Mei. Gisteren hield bij de avondgodsdienst oefening de WelEerw. heer F. W. B. van Bell theol. doctor zijne afscheids-leerrede voor eene talrijke verzamelde menigte leden en zoowel de leeraren der gemeente als van andere gezindten hier ter stede. Hartelijk was het afscheid, dat de veelbemindde leeraar van zijne gemeente-leden nam, predikende naar aanleiding van Philipp: I vers a; en met een zeker gevoel van leedwezen ziet men den geachten leeraar naar zijn nieuw beroep, Amsterdam, vertrekken, geheel en diep gevoelende wat men in hem mist.

's Hertogenbosch, 29 Mei. De procedure tusschen den baron van Scherpenzeel Heusch en het gemeentebestuur van Mierlo bij het provinciaal Gerechtshof alhier gevoerd, is heden ten nadeede van eerstgemelde beslist. Het Hof

heeft zijne beslissing vooral daarop gegrond, dat er wettig bleek van algemeenen grondeigendom, die in veertigste eeuw bij den heer van Mierlo zoude gewaard zijn. Het vonnis der Arrondissements Regthank te Eindhoven, waarvan de baron Scherpenzeel Heusch in hoede beroep was gekomen, is mitsdien bevestigd.

Per Telegraaf.

Madrid, 29 Mei. De regering heeft de mededeeling ontvangen, dat de rebellen in Catalonie uiteengejaagd zijn. De troepen der regering hebben 30 gevangenen gemaakt. Een voorstel van den afgevaardigde Saluero tegen het wet waarbij aan de regering eene buitengewone macht wordt toegekend, is verworpen. De discussie duurt heden voort.

Advertentien.

DE PILLEN VAN HOLLOWAY zijn een zeer aanbevelenswaardig middel voor kortademigheid en borstkwade. C. D. W., te Veendam, was aan hevige borstkwade onderhevig, waardoor hij dag noch nacht rust kon vinden, door het sterke hoesten gaf hij veel bloed op, zijne bloedverwanten en vrienden hem als tot een geraadzien veranderd, hadden alle hoop op herstel opgegeven. Als naar gewoonte echter werkten hier weder de pillen van Holloway; gemelde heer dezelve gedurende drie maanden gebruikt hebbende, werd hij volmaakt genezen en bevindt zich thans beter dan ooit.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: Doosjes Pillen a f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 6.75, f 12.50. Potjes Zalf a f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 7.00, f 13.85, f 20.95.

Zijn op franco aanvragen a contant te bekomen bij VAN RENESSE, te 's Hage; bij B. ADAMA, te Amsterdam; bij L. J. GROOTENDORST, te Utrecht en bij J. STRAUMAN, Hoofd-depôthouder te 's Bosch, alsmede in HOLLANDSche Etablissements te Londen, 244 Strand, en New-York, 80 Maiden Lane. (361)

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 30 Mei 1855.		Rusland.	
Nederland. Pct.			Pct.
Ned. W. Schuld. 2 1/2	62 1/2	Hope 1798/1816	5
Dito Certificat. 3	74 7/8	Dito 1828/1829	5
Dito Dito. 4	92 3/4	Cert. 1831/1838	5
O. I. Leening. 4	92	Dito Dito	4 1/2
Amort. Syndic. 3 1/2	90	Dito Hope	4
Hand. Maats. 4 1/2		Dito Stiegitz	4
Belgie.		Dito dito 5e Ser.	4
Certificaten. 2 1/2		Dito 1854	5
D° Rothschild. 2 1/2		Inscr. Assig.	6
Frankrijk.		Certific. dito.	6
Obligatiën. 3		Polen.	
Spanje.		Obligatiën. 4	
Nieuwe. 1	18 1/2	Oostenrijk.	
Dito Buitenl. 3		Metalek	5
D° Binneel. 3	30 1/2	Dito bet. Amst.	5
Bew. Sp. Com.	4 1/2	Dito Nation.	5
Amort. Schuld.	4	Dito 1847.	2 1/2
Portugal.		Dito 1851/1852	2 1/2
Londen nieuwe. 8	88 1/2		
Dito uitgest. 4			

Louis, bij Hope & C. 5 pct. 2 1/2; Mexic., te Londen. 20 1/2; dito Onh. 20 1/2; Venez. 3 1/2 pct. 2 1/2; dito Uitg. 1 pct. 11 1/2.

Met uitzondering van onze Binneel. fondsen, welke onveranderd blijven, was de markt heden bij tamelijk veel handel Oostenrijksche, Russische, Oostenrijksche en Mexicaansche fondsen over het geheel beter gestemd.

LONDEN, Dingsdag 29 Mei. Consols op t. 92 1/2; Leening 4 agio; N. Mexic. 3 pct. 21 1/2; 22; Ecuadorische leening 80; Spanje 1 pct. 18 1/2; dito Buit. 37 1/2; dito Certific. 4, 1/2; dito Passive 3 1/2; 4 1/2 pct. 99; Holl. 4 pct. 93 1/2; dito 2 1/2 pct. 64 1/2.

PARIS, Dingsdag 29 Mei. Fr. 4 1/2 pct. 94 1/2; 70.10; Sp. hinn. 3 pct. 31 1/2; dito 1 pct. 11 1/2. De hending was zeer vast.

WENEN, Dingsdag 29 Mei. N. Metall. 80; 84 1/2; Bankactien 985; Lombarden 103; Lotarij. Wissel op Londen 12.17; dito op Parijs 146 1/2.